

Anmälare:

Motpart:

Acta Kapitalförvaltning

Box 1060

101 39 Stockholm

Ombud:

Tvisten: Rådgivning

NÄMNDENS AVGÖRANDE

Nämnden avslår yrkandena.

YRKANDEN M.M.

har, som nämnden uppfattat det, yrkat ersättning motsvarande den investering han gjort i Valutaobligation Tillväxtmarknader IV. Hon har också yrkat skadestånd med 10 000 kr avseende övriga kostnader och ideell skada. Grunden för yrkandena är att Acta kapitalförvaltning varit vårdslöst i sin rådgivning.

har i huvudsak anfört följande.

Hon ville investera omkring 500 000 kr till liten och medelrisk med minimalt inslag av hög risk. Hennes investeringsperiod var ca 3-5 år. En rådgivare hos Acta rådde henne att satsa mellan 50 000 kr och 100 000 kr i Valutaobligation Tillväxtmarknader IV. Rådgivaren uppgav att det enda hon riskerade var det inbetalda beloppet, vilket senare visade sig avse förskottsintibetald ränta för ett lån. Vad som inte klart framgick vid rådgivningen var att hon i och med investeringen lånade 350 000 kr hos Kaupthing Bank. Risker för att hon kunde bli betalningsskyldig för lånet framgick inte alls. Det förstod hon först då Lehman Brothers ansökte om konkursskydd.

Actas rådgivare har tillhandahållit henne produkter som hon inte förstått innebörden av och riskerna med. Hon förstod inte vad hon, i den mycket rikliga pappershögen, hade förbundit sig till. Rådgivaren har senare vidgått att informationen och rådgivningen varit bristfällig, eftersom han inte förvissat sig om att hon förstått riskerna med investeringen. Acta har hävdade att inget skulle hända med krediten före obligationens förfallodag år 2010. Kaupthing Bank har dock rekommenderat henne att lösa lånet. I annat fall kommer banken att kräva kompletterande säkerhet.

Rådgivningen har varit vårdslös och Acta är därför skyldigt att kompensera henne på yrkat sätt.

Acta Kapitalförvaltning har motsatt sig yrkandena.

Acta Kapitalförvaltning har i huvudsak anfört följande.

Sedan [redacted] deltagit i ett av företaget anordnat informationsmöte i slutet av november 2006 hölls ett första personligt rådgivningsmöte med henne i början av april 2007. Vid detta möte diskuterades vilka behov och mål [redacted] hade med sina investeringar. Ett andra rådgivningsmöte hölls den 23 april 2007. Rådgivaren presenterade då ett placeringsförslag som han tagit fram utifrån den tidigare behovsanalysen. Vid detta möte bestämde sig [redacted] för att teckna samtliga de produkter som fanns med i placeringsförslaget. Det har därefter förekommit ytterligare tre möten och ett antal telefonsamtal.

Enligt placeringsförslaget föreslogs följande investeringar: 150 000 kr i aktiefonder, 100 000 kr i hedgefonder, 102 000 kr i fastigheter och 51 000 kr i shipping. För att uppfylla [redacted] önskemål om värdetillväxt föreslog rådgivaren vidare att hon skulle investera i Valutaobligation Tillväxtmarknader IV som skulle belånas - ett vanligt förekommande förfarande i samband med investeringar i s.k. strukturerade produkter. Obligationen belånades hos Kaupthing Bank med 350 000 kr. Därutöver tillkom ett belopp på 68 000 kronor avseende inbetalning av ränta och courtage. [redacted] fick tydlig information om riskerna med placeringarna och belåningen av obligationen. Rådgivaren gick noggrant igenom förslaget och övriga handlingar innan [redacted] undertecknade dem. Hon har således fått tydlig information om de risker som var förknippade med placeringarna. [redacted] har inte vid något tillfälle nämnt att hon inte förstått placeringen eller dess risker.

Valutaobligation Tillväxtmarknader IV har emitterats av Lehman Brothers Treasury Co. B.V. med Lehman Brothers Holdings Inc. som garant. Vid tidpunkten för utgivandet av obligationerna hade båda dessa företag starka kreditbetyg (A+). Det fanns inga kända omständigheter som tydde på att det förelåg någon särskild risk med produkten och valutaobligationerna behandlades därför av Acta, liksom av övriga aktörer på marknaden, som en säker investering. Acta är endast förmedlare av krediten och således inte part i låneavtalet.

Acta har inte gjort sig skyldigt till vårdslös rådgivning. [redacted] har inte heller visat att det uppkommit någon ersättningsgill ekonomisk skada för henne.

NÄMNDENS BEDÖMNING

Twisten gäller huruvida Acta Kapitalförvaltning gjort sig skyldigt till vårdslös rådgivning, om detta föranlett ren förmögenhetsskada och om Acta i så fall har att svara för skadan.

I ärendet är lagen (2003:862) om finansiell rådgivning till konsumenter tillämplig (rådgivningslagen). I 5 § förskrivs att näringsidkaren i sin rådgivningsverksamhet ska iaktta god rådgivningssed och med tillbörlig omsorg ta tillvara konsumentens intresse. Rådgivaren ska vidare anpassa rådgivningen efter konsumentens önskemål och behov samt inte rekommendera andra lösningar än sådana som kan anses lämpliga för konsumenten. För att kunna göra en sådan anpassning av rådgivningen krävs att rådgivaren gör en

kartläggning av konsumentens förkunskaper, ekonomiska och andra förhållanden, önskemål och syften med placeringen samt riskbenägenhet. Näringsidkaren är skyldig att avråda konsumenten från att vidta åtgärder som inte kan anses lämpliga med hänsyn till konsumentens behov, ekonomiska förhållanden eller andra omständigheter.

Enligt 4 § ska rådgivaren dokumentera vad som förekommer vid rådgivningen och lämna ut dokumentation till konsumenten. Syftet med det är bl.a. att det i efterhand ska vara möjligt att reda ut vad som sagts och gjorts vid rådgivningen.

Av 6 § rådgivningslagen följer att näringsidkare som genom finansiell rådgivning uppsåtligen eller av oaktsamhet orsakar konsumenten ren förmögenhetsskada ska ersätta skadan. Bestämmelserna utgör en kodifiering av den praxis som tidigare gällt på området (prop. 2002/03:133 s. 31). Av lagförarbetena framgår att näringsidkarens skyldigheter enligt 5 § samma lag bör kunna utgöra en utgångspunkt vid bedömningen av om rådgivaren agerat vårdslöst eller inte vid rådgivningen och att det föreligger en presumtion för att rådgivaren agerat vårdslöst om denne inte iakttagit de grundläggande krav på finansiell rådgivning som ställs upp i lagen. Det framhålls samtidigt i förarbetena att det som vid all annan vårdslöshetsbedömning ska göras en helhetsbedömning av samtliga omständigheter i det enskilda fallet som slutligt avgör om vårdslöshet föreligger eller inte. Även näringsrättsliga bestämmelser, exempelvis ovan redovisade föreskrifter, är av betydelse vid bedömningen av om en rådgivarens agerande varit vårdslöst (NJA 1995 s. 693). Det förhållandet att det som här riktats kritik mot rådgivningsföretagets verksamhet innebär dock inte att det med automatik föreligger ersättningsgrundande vårdslöshet. I stället krävs det vid den civilrättsliga bedömningen en prövning i det enskilda fallet om vårdslöshet föreligger, om det uppkommit ren förmögenhetsskada, om det föreligger adekvat kausalitet mellan vårdslösheten och skadan och om hur stor skadan i förekommande fall är.

Det är den skadelidande som har att bevisa att motparten vållat skada genom vårdslöshet och att det föreligger ett orsakssamband mellan vårdslösheten och skadan (adekvat kausalitet). Konsumenten ska vidare visa omfattningen av skadan.

I lagförarbetena framhålls att skadeståndsansvaret enligt lagen inte innebär att det införts ett skadeståndsansvar för "dåliga råd". Det förhållandet att konsumenter förlorar pengar på grund av att aktiekurser faller, att räntenivåer ändras eller liknande är således normalt sett inte följden av vårdslös rådgivning. Skadeståndsbestämmelserna har med andra ord inte till syfte att kompensera konsumenterna för upp- och nedgångar på de finansiella marknaderna eller att eliminera de riskmoment som alltid finns vid placeringar i finansiella instrument. Tanken är i stället att skadeståndsansvaret ska träffa rådgivare som på ett eller annat sätt i sin rådgivning avviker från den gängse normen i sitt arbetssätt eller bedömningar.

Av utredningen framgår att _____ i november 2006 och april 2007 av Acta fått råd som omfattas av lagen om finansiell rådgivning till konsumenter. I enlighet med rådgivarens förslag har hon placerat 150 000 i aktiefonder, 100 000 kr i hedgefonder, 102 000 kr i fastigheter och 51 000 kr i shipping.

_____ har också investerat i en indexobligation. En sådan produkt, som brukar benämnas "indexobligation", "valutaobligation", "aktieindexobligation", "strukturerad produkt" eller liknande, består av dels en obligation, dels en option kopplad till ett index relaterat till valutor, aktier, råvaror eller dylikt. Den som investerar i sådana

indexobligationer tar ibland upp ett banklån motsvarande obligationens nominella belopp, dvs. det belopp som under alla förhållanden ska återbetalas när obligationen förfaller till betalning. Investeraren betalar med eget kapital dels förskottsräntor till banken, dels avgifter.

har köpt köpte Valutaobligation Tillväxtmarknader IV, som emitterats av Lehman Brothers och belånats till 350 000 kr hos Kaupthing Bank. Lånet förfaller till betalning samtidigt som den av Lehman Brothers utgivna obligationen förfaller. Lehman Brothers har under hösten 2008 kommit på obestånd. I förskottsränta och avgifter har hon betalat 67 970 kr.

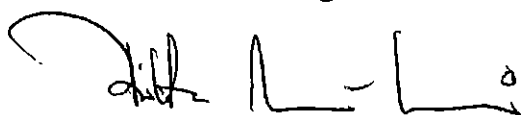
har gjort gällande att rådgivaren gjort sig skyldig till vårdslös rådgivning som Acta har att svara för. Hon har hävdade att rådgivaren frångått den riskprofil hon angett, inte informerat henne på ett tillräckligt tydligt sätt om innebörden av de valutaobligationer hon tecknat, inte upplyst henne om att hon tagit en kredit hos Kaupthing Bank och vilselett henne genom påståendet att det enda hon riskerade var det investerade beloppet samt att företaget inte informerat om risken för att hon skulle bli betalningsskyldig för krediten om utställaren gick i konkurs (emittentrisken).

Nämnden konstaterar att rådgivaren den 23 april 2007 har upprättat en behovsanalys, som undertecknat. I denna anges att målet med placeringarna varit bra pension/tidigare pension, trygghet och oberoende och att investeringshorisonten varit 2-4 år. Det finns inget explicit angivet om vilket risk varit beredd att ta, vilket är en brist. Trots detta kan placeringsförslaget enligt nämndens mening inte anses avvika från behovsanalysen på ett sådant sätt att rådgivaren genom det lämnade förslaget gjort sig skyldig till vårdslös rådgivning. Inte heller i övrigt ger utredningen stöd för bedömningen att rådgivaren vid upprättandet av behovsanalysen och placeringsförslaget agerat på ett vårdslöst sätt.

har undertecknat ett faktaark om Valutaobligation Tillväxtmarknader IV. Detta innehåller viss information om valutaobligationer och vad som gäller om de är belånade. Hon har också undertecknat en kreditansökan för att ta upp lån hos Kaupthing Bank.

Som Finansinspektionen i liknande fall konstaterat i sin tillsynsverksamhet uppvisar ovan redovisade handlingar och övrigt av Acta åberopat material brister och otydligheter, bl.a. när det gäller emittentrisken, det förhållandet att valutaobligationerna varit belånade och innebörden av detta (se Finansinspektionens pm 2009-06-25, Dnr 08-11174). Informationen hade således kunnat vara tydligare. Nämnden kan dock på föreliggande utredning och vid en civilrättslig bedömning inte finna att visat att rådgivningen brustit i sådan grad att Acta gjort sig skyldigt till skadestandsgrundande vårdslöshet i den mening som avses i rådgivningslagen. Hennes yrkanden ska därför avslås.

På nämndens vägnar

Britta Ahnmé Kågerman
nämndens ordförande

I avgörandet har också deltagit avdelningsordförandena Bertil Kallner (skiljaktig) och Anders Norin (referent) samt ledamöterna Ursula Cronsten (skiljaktig), Anna Jansson, Lars Lindgren och Lars Zacharoff.

Föredragande: Cecilia Blomqvist

Avdelningsordföranden Bertil Kallner och ledamoten Ursula Cronsten var skiljaktiga enligt följande.

Vi kan instämma i majoritetens redogörelse för gällande rätt och har inte heller några avgörande invändningar mot redogörelserna för vad parterna anfört. Vi vill dock komplettera med en fylligare redogörelse för innehållet i det material som redovisas i ärendet. Med utgångspunkt i den redogörelsen gör vi en annan bedömning av om lagkravet god rådgivningssed uppfyllts och om Acta med tillbörlig omsorg tagit tillvara konsumentens intressen.

Lagen om finansiell rådgivning till konsumenter är en skyddslagstiftning som syftar till att skapa en god balans mellan näringsidkare och konsument. Dess syfte är inte att kompensera för risker som är förknippade med finansiella placeringar. En god balans mellan parterna uppnås om rådgivningen anpassas till förutsättningarna i det enskilda fallet och leder till att konsumenten får sådan information, att han eller hon förstår innebörden och möjliga konsekvenser av ett investeringsbeslut. I lagen uttrycks detta så att rådgivningen ska ske enligt god sed. Om konsumenten ska kunna fatta ett välgrundat beslut förutsätter detta en tydlig beskrivning av de finansiella instrument som föreslås och förklaring av branschspecifika begrepp och uttryck. Likaså att de risker som är förknippade med instrumenten förs fram klart och tydligt. Om syftet ska uppnås måste rådgivningen ske med en detaljeringsgrad som är väl anpassad till konsumentens kunskaper. Budskapet får inte döljas, förringas eller skapa oklarhet kring fakta som kan vara av betydelse för investeringsbeslutet. Inte heller får det vara motstridigt eller inbegripa jämförelser, som inte är relevanta eller rättvisande eller som kan ge felaktig föreställning om möjlig avkastning genom en ensidig hänvisning till tidigare uppnådda resultat.

Näringsidkaren ska inte endast iaktta god rådgivningssed i nyss angiven bemärkelse utan också med tillbörlig omsorg ta tillvara konsumentens intressen. Det betyder bl.a. att näringsidkaren ska sätta konsumentens intressen före andra intressen och vara lojal mot konsumenten. Omsorgsplikten ställer krav på ett objektivt och neutralt förhållningssätt. Rådgivaren bör således klargöra förutsättningarna för rådgivningen, exempelvis om denna är begränsad till vissa typer av instrument, del av marknaden, speciella samarbetsparter eller andra omständigheter som kan väcka frågor om lojalitet och ge konsumenten anledning att söka rådgivning även på annat håll.

För att i efterhand rätt kunna bedöma det rimliga i de råd som lämnas är det föreskrivet i lagen att vad som förekommit från båda parter under rådgivningen ska dokumenteras. De förutsättningar och omständigheter som kan utläsas av denna dokumentation måste enligt vår uppfattning vara förenliga med de råd som lämnas. Stränga krav måste ställas på tydlighet och fullständighet. Konsekvenserna av eventuell otydlighet faller tillbaka på rådgivaren.

Fråga om Acta agerat enligt god rådgivningssed kan inte stanna vid ett formellt konstaterande av att det upprättats dokumentation, som konsumenten genom påteckning av handlingar förklarat sig ha tagit del av och förstått. Dokumentationen måste granskas i sak.

Om rådgivaren varit vårdslös ska bedömas i ett helhetsperspektiv.

Det framgår av den s.k. behovsanalysen att [redacted] som är pensionär, med sin placering önskar Bra pension, Trygghet och oberoende. Investeringshorisonten är två till fyra år. Hon har inte i formuläret markerat riksnivå. Inte heller vad placeringen syftar till. Däremot att hon har erfarenhet av placering i aktiefonder och att hon själv valt fonder i PPM. Någon annan erfarenhet av finansiella placeringar har hon inte. I det placeringsförslag som senare upprättats rekommenderar Acta att 471 tkr ska placeras i aktiefonder, enhedsfond, fastigheter samt i indexobligationer. Den senare placeringen anges till 68 tkr och inom parentes 350 tkr "exponerat". Av motiveringen framgår bl.a. att syftet är att bygga en portfölj med flera tillgångsslag mot flera marknader för att sprida risk. Därtill anges: "Huvuddelen placeras mot lägre risk med viss del mot högre risk".

Vi konstaterar att uppdraget var begränsat till visst belopp och att det inte enligt behovsanalysen innefattade någon lånefinansierade placering. I placeringsförslaget avsätts knappt femton procent av det kapital som [redacted] själv ska bidra med för placering i indexobligation dvs. i en placering som enligt Acta rent generellt innefattar en högre risk än andra placeringar. Beaktar man att dessutom 350 tkr ska lånas upp för placering i sådana obligationer innebär detta att nära hälften av investeringen utsätts för hög risk. Nästan ett lika stort belopp som [redacted] totalt var beredd att investera, lånas upp för att placeras mot hög risk. Detta kan inte anses stämma överens med god rådgivningssed; inte minst mot bakgrund av att [redacted] saknat erfarenhet av placering i indexobligationer. Inte heller har [redacted] intresse av trygghet i placeringen tagits tillvara i tillbörlig utsträckning.

Enligt vår uppfattning innebär kravet på dokumentation av vad som förekommer vid rådgivningen att skälen för att avvika från de ursprungliga förutsättningarna, vilket förslaget om lånefinansiering gör, tydligt ska anges. Kravet på objektivitet innebär vidare enligt vår uppfattning att de placeringsråd som lämnas ges med konsumentens bästa för ögonen och att rådgivaren är neutral till placeringens inriktning. Utredningen ger inte stöd för att god rådgivningssed iakttagits i nu angivna avseenden.

Det framgår inte av materialet i vilken utsträckning riskbegreppet diskuterats vid rådgivningstillfället. Detta är anmärkningsvärt med hänsyn till att formuläret innehåller ett särskilt avsnitt om risk. Denna brist gör att det kan ifrågasättas om rådgivningen skett enligt god rådgivningssed.

Acta har som stöd för att rådgivningen inte varit vårdslös åberopat ett av undertecknat s.k. Faktaark om lånefinansiering av valutaobligationer. Av detta faktaark kan utläsas att indexobligationer oftast utbetalar minimum 100 procent av investeringen vid löptidens slut och därför passar bättre än många andra investeringar för lånefinansiering. Det anges dock tre observandum.

- Kapitalskyddet gäller det investerade beloppet. Förutbetalda kostnader omfattas inte av tillbakabetalningsgarantin.
- Kapitalskyddet på 100 procent används som säkerhet för lånet men gäller bara om man är investerad hela löptiden.
- Även om marknaden skulle sjunka måste räntorna på lånet betalas.

Vi drar den slutsatsen av denna information att det finns ett kapitalskydd för investerat belopp. Begreppet investerat belopp kan inte uppfattas på annat sätt än det belopp som investerats i obligationen. Kapitalskyddet täcker inte förutbetalda kostnader. Skrivningen ger motsatsvis intryck av att skyddet i övrigt är heltäckande om man är investerad hela löptiden. Av det exempel på kapitalskyddets funktion som tas upp i faktaarket framgår det att hela det förutbetalda beloppet kan gå förlorat om avkastningen på den underliggande investeringen är negativ eller obefintlig. Däremot finns det inget i exemplet som tyder på att hela investeringen kan gå förlorad. har med sin namnteckning på faktaarket bekräftat att belåning av indexobligationen ”innebär en högre risk än utan belåning”. Enligt vår uppfattning kan denna formulering inte läggas till grund för ett påstående att accepterat att kapitalskyddet inte är heltäckande. Informationen i faktaarket är enligt vår uppfattning motsägelsefullt och ägnad att missförstås. Den fyller inte kraven på god rådgivningssed.

Acta invänder vidare att det av det överlämnade informationsmaterialet framgår att det fanns en emittentrisk. Med sin invändning vill Acta göra gällande att blivit uppmärksam på denna risk och att hon själv haft att väga in den. Vi vill ifrågasättas om det är förenligt med god rådgivningssed att lämna information som är så motstridig och svårtolkad. Informationen i produktblad, broschyr, faktaark och placeringsförslag ska rimligen stämma överens. Om generell eller allmängiltig information strider mot individuell information bör, enligt vår uppfattning och i enlighet med gängse tolkningsprinciper, avseende fästas vid den individuellt lämnade informationen.

Det är ostridigt att skrivit på ett kreditavtal med Kaupthing Bank och att hon därmed i förhållande till den banken har ett betalningsansvar för det lånebelopp som använts för investering i valutaobligationer.

I lagen om finansiell rådgivning till konsumenter föreskrivs det att en näringsidkare som genom finansiell rådgivning av oaktsamhet orsakar konsumenten ekonomisk skada ska ersätta skadan. Som tidigare framhållits är avsikten inte att skadeståndsansvaret ska kompensera för dåliga råd. Avsikten är att säkerställa att de råd som lämnas ger konsumenten en vederhäftig grund för sitt investeringsbeslut. Rätt till ersättning förutsätter enligt allmänna principer att skadan inträffat; inte bara att den befaras.

En konkret ersättningsskyldighet förutsätter att det finns ett samband mellan det oaktsamma agerandet och skadan, dvs. att Actas oaktsamhet lett till en ekonomisk skada för

Det har när det gäller valutaobligationerna ännu inte uppkommit någon skada. I detta fall kan dock en skada förutses med stor bestämdhet, eftersom det omdiskuterade kapitalskyddet inte kommer att täcka skuld till kreditinstitutet. Vi anser mot denna bakgrund att nämnden bör vara oförhindrad att föra en diskussion i skadeståndsfrågan trots att någon skada formellt ännu inte har realiserats.

Vi har tidigare redovisat vissa hänsynstaganden som bör vara uppfyllda vid god finansiell rådgivning till konsumenter. Som framgår av vår genomgång av ärendet, anser vi att rådgivningen brustit i flera avseenden. Bristerna är sammantagna av den beskaffenheten att Acta i skadeståndsrättsligt hänseende måste anses ha varit oaktsam. Vi fäster därvid särskilt avseende vid den motstridiga, eller i vart fall mycket otydliga, användningen av begreppen kapitalskydd och tillbakabetalningsgaranti i kombination med uttrycket

investerat belopp. Vi fäster också stor vikt vid rådgivarens förslag om lånefinansiering trots att den finansieringsformen för investeringen, såvitt framgår av utredningen, inte varit ett önskemål från [redacted] och, som tidigare påpekats, inneburit en väsentligt högre risk än hon accepterat i behovsanalysen. Enligt vår uppfattning kan placeringsrådet inte anses falla inom de förutsättningar som dokumenterats i behovsanalysen.

Dokumentationen visar enligt vår uppfattning att Actas agerande inte varit förenligt med god rådgivningssed. Av detta följer att Acta kan hållas ansvarig för den skada som rådgivningen kan ge upphov till.

Det räcker emellertid inte med att konstatera att Acta varit oaktsam. Det måste även finnas ett direkt orsakssamband mellan Actas oaktsamhet och den påtalade skada. Skadan får inte framstå som slumpmässig i förhållande till händelsen utan den ska ha varit förutsebar. Det kan också uttryckas så att skadan ska ha legat i farans riktning.

[redacted] har undertecknat lånehandlingar och är därmed ansvarig i förhållande till kreditgivaren. Skuldsättningen har kommit till stånd som en direkt följd av Actas råd. Det finns således ett orsakssamband. Fråga är dock om skadan är slumpmässig eller om risken för att obligationen inte ska duga som säkerhet för lånet rimligen kunnat förutses av Acta. Vid rådgivningstillfället var, som Acta framhållit, en samlad branschuppfattning att det inte förelåg någon konkret emittentrisk med hänsyn till emittentens kreditbetyg. Avgörande för om skadan legat i farans riktning är emellertid inte den individuella emittentens kreditvärdighet vid rådgivningstillfället utan om det vid denna tidpunkt rent allmänt kunnat förutses att en obligation är förenad med en emittentrisk. Så är alltid fallet, vilket också understryks av Actas uppgift i det tidigare uppmärksammade informationsbladet, nämligen att kapitalskyddet beror på emittentens kreditvärdighet och förmåga att betala på förfalldagen. Sammantaget innebär detta att det föreligger ett orsakssamband och att skadan legat i farans riktning.

Vi anser inte att lagen ska förstås så att skadeståndsansvar inträde så snart en avvikelse från god rådgivningssed kan konstateras utan det måste vid en sammanvägd bedömning av det inträffade vara fråga om en avvikelse som varit av betydelse för konsumentens möjligheter att på sakliga grunder fatta ett väl avvägt investeringsbeslut. De brister i rådgivningen som vi fäst avseende vid är enligt vår bedömning väsentliga och har påverkat [redacted]. Med hänsyn till att [redacted] får anses ha accepterat hög risk med avseende på det förskottsbetalda beloppet, anser vi dock inte att förluster hänförliga till detta belopp kan räknas in i skadan.

Sammanfattningsvis anser vi således att Actas rådgivning påtagligt avvikit från god rådgivningssed, att det finns ett samband mellan de lämnade råden och placeringen i valutaobligationen och att skadan vid rådgivningstillfället legat i farans riktning. Vid denna bedömning är Acta enligt lagen om finansiell rådgivning till konsumenter skyldig att ersätta den skada som den oaktsamma rådgivningen kan komma att ge upphov till den dag konsekvenserna av rådgivningen till fullo inträder.